

DECIZIE nr. 330 din 18 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală

EMITENT • CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 413 din 12 mai 2006**

Data intrării în vigoare 12-05-2006

Ioan Vida - președinte

Nicolae Cochinescu - judecător

Aspazia Cojocaru - judecător

Acsinte Gaspar - judecător

Kozsokar Gabor - judecător

Petre Ninosu - judecător

Ion Predescu - judecător

Marinela Mincă - procuror

Marieta Safta - magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Macariu în Dosarul nr. 14/2005 al Curții Militare de Apel.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Florin Macariu, având cuvântul, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 decembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 14/2005, Curtea Militară de Apel a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Macariu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține că dispozițiile art. 63 alin. 2 și art. 65 alin. 1 din Codul de procedură penală contravin principiului constituțional al separației puterilor în stat, dreptului la un proces echitabil, precum și dreptului la o justiție imparțială, întrucât, reglementând în sarcina procurorului aprecierea și administrarea probelor, îi atribuie acestuia, deopotrivă, funcțiile de urmărire penală și instrumentare, conferindu-i atât calitatea de reprezentant al Ministerului Public, cât și pe cea de judecător de instrucție, în condițiile în care procurorul nu are calitatea de "magistrat" în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum s-a relevat și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Vasilescu contra României, cauza Bursuc contra României). Aceste dispoziții legale sunt considerate în contradicție și cu prevederile constituționale ale art. 131 alin. (1) și (3), din care rezultă caracterul Ministerului Public de organ exclusiv de urmărire și, implicit, interzicerea pentru acesta a funcției de instrumentare, toate atribuțiile procurorilor legate de instrumentarea cauzelor penale fiind, în opinia autorului excepției, fără suport constituțional. Se mai arată că îndeplinirea de către procuror a unor atribuții specifice judecătorului de instrucție este de natură a atrage și neconstituționalitatea art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală în raport de prevederile constituționale invocate, întrucât instanța, judecând recursul, verifică hotărârea atacată inclusiv pe baza "lucrărilor și materialului" realizate de procuror, ca organ de instrumentare. Curtea Militară de Apel apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, referindu-se la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

- Art. 63 alin. 2: "Probele nu au valoare mai dinainte stabilită. Aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului."

- Art. 65 alin. 1: "Sarcina administrării probelor în procesul penal revine organului de urmărire penală și instanței de judecată."

- Art. 385¹⁴ alin. 1: "Instanța, judecând recursul, verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi, prezentate la instanța de recurs."

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cele cuprinse în art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, art. 125 alin. (1) privind statutul judecătorilor și în art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin [Decizia nr. 343 din 21 septembrie 2004](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 980 din 25 octombrie 2004, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată anterior, cât și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru cele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 alin. \(1\) și \(6\) din Legea nr. 47/1992](#),

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Macariu în Dosarul nr. 14/2005 al Curții Militare de Apel.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN VIDA

Magistrat-asistent,

Marieta Safta
